

Formanden: Skjøndt Tiden er saa langt fremrykket, haaber jeg dog, at vi kunne tilendebringe det sidste Afsnit, som omfatter Lovforslagets øvrige Paragrapher, med dertil stillede Endringsforslag, og jeg skal derfor sætte det under Forhandling.

Ordføreren: De Paragrapher af Lovforslaget, som den høitæredede Formand nu har sat under Forhandling, angaaer, som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, den Form, under hvilken Dvægtienden og Smaaærbeslættienden, hvis Convertering er vedtaget ved Afstemningerne til §§ 1 og 2, skulle converteres. Der er i Betænkningen yttret Tvivl af Udvalget, om det Apparat af Midler, der skal sættes i Bævælgelse, ikke maatte være for besværligt i Forhold til det Maal, der søges opnaaet, men den endelige Afsløsning af disse specielle Naturalhjælper forekom Udvalget saa vigtig, at det troede at maatte underkaste sig dette besværlige Apparat, især da det forudsatte en hensigtsmæssig Instruering for Commissionernes Virksomhed. Jeg troer imidlertid, at Udvalget vilde være meget tilbøieligt til, da det ikke selv har kunnet finde nogen Maade, hvorpaa den hele Fremgangsmaade kunde simplificeres, at gaae ind paa de Forslag, der i saa Henseende maatte fremkomme, og da navnlig fra den ærede anden Landstingsmand for 10de Kred (Lohmann). Jeg skal nu foreløbig udtale mig om Udvalgets Betragtningmaade af de fremkomne Endringsforslag, idet vi i det Hele have maattet holde paa Forslaget om Commissioner, der ved Forhandlinger paa Stedet skulle afgjøre den omhandlede Sag. Hvad Forslaget under Nr. 11 til § 6 angaaer, da er det en simpel Følge af den over § 3 stedfundne Afstemning; deraf at denne Paragraph er gaaet ud, maa jo følge, at Commissionernes Virksomhed kun kan omfatte §§ 1 og 2. Der er dernæst foreslaaet under Nr. 12, at der efter Ordet „Amtsraads-kreds“ skulle tilføies: „Efter Amtsraads Forslag“, idet man har meent, at det hensigtsmæssigst kunde overlades til Amtsraads Skjøn, da samles Medlemmer formeentlig maatte have den bedste Kundskab dertil, at bestemme, hvor mange Commissioner der behøvedes, et Forslag, som jeg ikke troer kan medføre videre Be-

sværlighed, da Amtsraadene jo alligevel skulle have med denne Sag at gjøre. Naar der til § 7 er foreslaaet, at der udtryffeligt skal siges, at enhver Forretning skal afholdes inden vedkommende Sogns Grænse, saa har Udvalget egentlig ikke dermed meent at ville sige Andet, end hvad det allerede troer at ligge i Udvalget, men mener dog, at det for Tydeligheds Skyld bør tilføies. Noget utydeligere er maaffee Forslaget under Nr. 14 til § 7, som gaaer ud paa at forandre den Bestemmelse med Hensyn til Præsten, som forekommer os noget ubillig, at han skulde afholde alle Omkostninger ved et Møde, naar han enten ikke selv eller ved Befuldmægtiget var mødt. Det forekommer os nemlig, at der i de allerfleste Tilfælde ikke vil være nogen Grund for Præsten til at søge en Befuldmægtiget, der maaffee ikke var saa let at finde — man maatte vel nærmest tænke sig, at det var Nabopræsten, som blev valgt — og at det da let kunde hændes sig, at der i det sidste Dieblid kunde indtræffe Forsald enten for Præsten selv eller for hans Befuldmægtigede, hvilket dog var af en saadan Vælfærdighed, at Commissionen ikke kunde nægte dets Gyldighed; men ved Siden deraf have vi troet at kunne sætte den strengere Bestemmelse, at naar der intet Møde gaves ved den paany tilfagte Forretning, denne da ikke destomindre skulde fremmes, og vi have derved især havt for Øie, at Præsten, naar det første Møde formedelst hans eller Befuldmægtigedes Fraværelse ikke har kunnet holdes, da saameget mere maatte være opfordret til at sørge for enten selv eller ved Befuldmægtiget at møde til det næste. Forslaget under Nr. 15 til § 8 behøver jeg vel ikke at omtale videre end at henvise til, hvad jeg anførte med Hensyn til Forslaget under Nr. 11. I § 8 er der bestemt, at Protokollen over de stedfundne Forhandlinger skal oplæses ved Forretningens Slutning. Udvalget har troet hertil at burde føie den Bestemmelse, at 2 Udskrifter af Protokollen skulle opbevares, den ene hos Præsten, den anden hos Sogneforstanderskabet, for at der kan være autentiske Documenter, hvorefter man ved flere andre paafølgende Forretninger kan rette sig, men saa have vi rigtignok troet, at naar denne Forretning var oplæst og der var taget 2 saadanne Udskrifter af den, behøvedes